

Budapest jövőjéről, a közvélemény tájékoztatásáról

tárgyalt a budapesti képviselőcsoport

A Hazafias Népfront székházának klubhelyiségében találkozott csütörtök délután a fővárosi képviselőcsoport a fővárosi tanács V. B. városrendezési és építészeti főosztályának munkatársaival. A főosztály vezetője, *Heincz Mihály* tartott tájékoztatót a főváros rendezésének és fejlesztésének kérdéseiről, valamint arról, hogyan lehet Budapest lakosságát rendszeresen, idejében informálni a kialakulóban levő koncepciókról, a megvalósítás lehetőségeiről.

A főváros és környéke

Heincz Mihály előjáróban elmondotta, hogy Budapest és környéke általános városrendezési terve már 1960-ban elkészült, de mint ahogyan a rakétták pályáját lehet, sőt szükséges időnként módosítani, úgy a fejlődés követelményeinek megfelelően nem lehet a túlhaladott elképzelésekhez sem ragaszkodni. A felülvizsgált terv nemcsak a főváros, hanem annak környékén 64 település életének körülbelül harmincéves távlatát veszi figyelembe, hiszen e településekről naponta 160—170 ezer ember jár be Budapestre dolgozni. A 64 helység közül 45 „együtt lélegzik” a fővárossal és ezeknek nemcsak tervét kell a budapestivel egyidőben elkészíteni, hanem koordinálni kell közigazgatását is, ennek elmulasztása ugyanis a későbbiekben károsan visszahathat a főváros életére is.

Mindenekelőtt a lakáshelyzet megoldását elősegítő intézkedéseket irányozták elő. Ilyen szempontból a főváros belső területeire a *rekonstrukció*, a *szanalás* lesz jellemző, a peremterületeken kialakulnak a *kerületi városközpontok* (Pesterzsébet, Csepel, Kispest, Rákospalota, Kőbánya, Budafok, XVI., XVII. kerület), a külső részeken pedig beépülnek az üres, vagy csak részben betelepített területek (Békásmegyér, Káposztásmegyér, Gazdarét, Istenhegyi út, és a többi részek). Folytatódik Óbuda rekonstrukciója is.

300 ezer új lakás

30 esztendő alatt 300 ezer új lakásra számítanak, ugyanakkor 150 ezer korszerűtlen budapesti lakás szanalását irányozták elő. Ennyire van szükség, mivel a főváros lakosságát 2000-re 2 millió 250 ezerre becsülik. Ez a szám ennél magasabbra nem emelkedhet, mert az már a vidéki városok rovására történne. Az új lakások és a járulékos beruházások megépítésénél fokozott figyelmet kell szentelni a kedvező laksűrűség kialakításának is, mert a mai megoszlás nagyon egészségtelen. Az átlagos laksűrűség fővárosi viszonylatban hektáronként 5—700 fő lenne, ezzel szemben a belső kerületekben ez eléri a 2000 főt is, míg a külső kerületekben még nagy kiterjedésű, lazán beépített régiók, családi házas övezetek, közművek nélküli területek találhatók.

Ami a zöldterületek sokat vitatott kérdéséről illeti, Heincz Mihály hangsúlyozta, *eljött az ideje annak, hogy megtervezzék, a fejlesztési tervekben is kijelöljék az erre szolgáló részeket*, mert az emberek regenerálódása, az egészséges levegő igénye ezt mind parancsolóbban követeli meg Budapest viszonylatában is. Sok esetben valóságos közelharcot kell vívni egy-egy „zöldfolyosó” meghagyásáért, egy-egy zöldterület megmentéséért. *A VI. és VII. kerületben mindössze egy négyzetméter zöldterület jut egy lakosra, míg a kívánatos nemzetközi norma nagyvárosokban 20—25—30 négyzetméter.*

A tájékoztatásról szólva a fővárosi tanács városrendezési főosztályvezetője megállapította, hogy a városfejlesztés a legszélesebb rétegeket érintő téma és jogos az az igény, hogy a lakosság minél bővebb tájékoztatást kapjon városa kilátásairól, fejlesztésének koncepcióiról. Ennek döntő követelménye, hogy idejében, még akkor történjen meg, amikor abban a stádiumban vannak a tervek, hogy még

módosítani, változtatni, finomítani lehet az elképzeléseken. Igaz, hogy a kerületi tanácsok a vonatkozó terveket megtárgyalják és a tanácsstagok révén ezekről a tájékoztatást a lakosságnak meg kellene kapnia, de ez, mint az utóbbi időben kiderült, *korántsem elég*, s nem lehet rá biztosan számítani. Sőt, mint az a legutóbbi városrendezési vitáknál beigazolódott, *időközben és több ízben is szükség van a koncepciók megvitatására*. A távlati terv csak célkitűzés, amelyet nagyon sok oldalról meg lehet közelíteni, meg lehet változtatni. Ennek a találkozóknak többek között az is a célja, hogy keresse a módját, hogy *milyen mechanizmus, módszer segítségével lehet a lakosság és a városfejlesztők oda-visszatájékoztatását a legeredményesebben megoldani.*

Tartalmas vita

A budapesti képviselőcsoport számos tagja felszólalt a tájékoztatót követő vitában. *Babics Antal* professzor felvetette a legnépesebb és egyik legöregebb kerület, a nyolcadik kerület sorsát, ami az edgi szanalások lassú üteme miatt cseppet sem biztató. Életveszélyes épületek tömege várja a lebontást, lakóik pedig az új lakásokat. Kitért az *Orvostudományi Egyetem* 40 év óta húzódó felújítására is, mint nagyon régen megoldandó problémára és a hovatovább nem odázható döntés szükségességére. *Beresztóczy Miklós* a tervek indokolását hiányolta, *hivatkozott a Margitsziget-vita hasznos voltára* és kifogásolta, hogy a Déli vasút-vitát először hagyták kibontakozni, csak a végén közölték, hogy a döntés már régen megszületett. *Inokai János* többek között hangsúlyozta, hogy Budapest fejlesztése kérdésében *minden budapesti lakos „szakember”, a közvé-*

leményt már a koncepció kialakítása idején tájékoztatni kell. *Udvardi Károlyné* a bejáró dolgozók közlekedési problémáit vetette fel, *Pázsit Árpád* pedig Buda zöldterületének *szervezett megóvását* sürgette. A közvélemény tájékoztatásában — véleménye szerint — komoly és fontos szerep vár a Hazafias Népfrontra, amely betöltheti azt, ha a koncepciókat idejében megkapja és azokról idejében *megrendezheti* a vitákat. *Korach Marcell* az összehasonlítás módszerét méltatta, amelynek segítségével több alternatíva közül — megfelelő indoklás és ismertetés után — a legszélesebb rétegek is kiválaszthatják a legmegfelelőbb megoldást, véleményt tudnak mondani. Felhívta a figyelmet arra, hogy a szanalált régi, kényelmetlen, komfort nélküli lakások helyett *komfortos, új, korszerű lakások* születnek, ami *minőségi változást* is jelent, és ezt nem árt tudatosítani.

Reischl Antal, a Hazafias Népfront budapesti bizottsága várospolitikai munkabizottsága nevében hosszan fejtegette a közvélemény tájékoztatásának fontosságát. Kitért a *kiallítóhelyiségek, a bemutatandó makettek, műszaki tervek* szükségességére, amelyet más fejlett államok régen és rendszeresen igénybe vesznek várospolitikai koncepcióik népszerűsítésére, megokolása és a lakosság megnyerése céljából. Nemcsak meghallgatni, *meggyőzni* is kell az embereket, csak akkor tudjuk őket terveink érdekében mozgósítani. Csak ebben az esetben érzi a nép a magáénak az új létesítményeket, csak ilyen esetben számíthatunk támogatásra. Ne fosszuk meg hát az embereket a várakozás, majd pedig a kapott ajándék örömeitől!

K. V.